

for kortvarigt Ophold her i Landet. Her-til er imidlertid at sige, at de begge er fødte indenfor Landets Grænser og oprindelig derigennem har dansk Indfødsret, som de imidlertid har tabt ved at tage Ophold i Udlandet. Naar Folk kommer tilbage her til Landet, har de i hvert Fald hidtil haft en vis Adgang til at generhverve deres danske Indfødsret efter et meget kort Ophold. Af Hensyn hertil har Ministeriet Medhold i at medtage disse to. Maa jeg indskyde den Bemærkning, at dette Spørgsmaal om Generhvervelse af Indfødsret spiller en ret betydelig Rolle for vore Kvinder. Naar en dansk Kvinde bliver gift med en Udlænding, taber hun sin Indfødsret. Hvis Ægteskabet saa opløses, og hun vender tilbage til Moderlandet, vilde det være meget ubilligt, om man vilde kræve et Tiaars Ophold, inden hun kunde generhverve sin Indfødsret her. For Kvinderne spiller det derfor en Rolle, at man er særdeles kulant med Hensyn til Generhvervelse af Indfødsret.

En af de 10 tilkomne Ansøgere — han staa opført under Ændringsforslag Nr. 8, Carl Strakosch — er af østrigsk Rod, hans Forældre opholdt sig i Gøteborg, og der blev han født, men flyttede i en tidlig Alder her til København. I København opholdt han sig i en Snes Aar og udvandrede saa til Frankrig, hvor han fik fransk Borgerret. Da Krigen udbrød, blev han indkaldt til fransk Krigstjeneste og har staaet i Skyttegravene paa fransk Side. Nu er han kommet tilbage, hans Forhold til Frankrig er løst, og det er nu af stor Vigtighed for ham at erholde dansk Indfødsret. Han taler Dansk meget godt, da han under hele sin Opvækst har boet her i København, og han er anbefalet fra flere Sider. Imidlertid maatte Udvalget korrespondere med Udenrigsministeriet om hans Ansøgning, og da Udenrigsministeriet har afgivet den Erklæring, at der intet er til Hinder for at optage ham paa Lovforslaget og give ham Indfødsret, er Udvalget gaaet med dertil.

Til Slut skal jeg kun bemærke, at man i Udvalget har drøftet, om det ikke skulde være sigtsmæssigt nu, da Verdenskrigen er endt, at indlede Forhandlinger med de to Broderlande, Norge og Sverige, om at faa tilvejebragt ensartede Regler for Indfødsrets Erhvervelse. For Øjeblikket er disse Regler alt andet end ensartede. Her i Danmark kræver vi det længste Ophold for at give Folk fra Sverige og Norge Indfødsret, nemlig 10 Aar.

I Sverige og Norge er Opholdsbetingelserne mildere. Tiden synes mig at kunne kræve dette, at vi fik en Slags fælles Indfødsretslovgivning for de nordiske Lande. Dette er kun en Henstilling til den nuværende eller den vordende Indenrigsminister.

Hermed skal jeg tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale Lovforslagets og de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—10 af *Indenrigsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 2461) samt *Lovforslagets Indhold* (se Tillæg A. Sp. 3735), *saaledes ændret, og dets Overgang til tredje Behandling*.

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 26. Maj 1868 om umyndiges Midlers Forvaltning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1227).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Schroder): Det foreliggende Lovforslag om Tillæg til Lov af 26. Maj 1868 om umyndiges Midlers Forvaltning er oversendt hertil efter i Folketinget at være vedtaget i den Skikkelse, hvori det blev forelagt. Grunden til Lovforslagets Fremkomst er den, at den Rente, som Overformynderiet nu giver sine Myndlinge, nemlig 4 pCt. aarlig, ikke skønnes at være stemmende med den almindelige Rentefod. Det foreslaas derfor at give Overformynderiet Adgang til at give en aarlig Rente af indtil 4 $\frac{1}{2}$ pCt. For de mange, der helt eller delvis lever af Renterne af en baandlagt Kapital, vil dette være af den største Betydning, ogsaa under Hensyn til, at den høje Formueskat rammer dem særlig højt. Det er imidlertid klart, at Overformynderiet ikke kan give denne højere Rente, uden at Udlaansrenten ogsaa maa forhøjes, men det vil vist ogsaa findes rimeligt, i alt Fald ikke unaturligt, om de, der faar Laan i Overformynderiet under de nuværende Pengeforhold, kommer til at svare 5 pCt. aarlig.

Bestemmelsen i § 2 har nærmest Henblik paa en Regulering vedrørende Ad-